

דוד במערה: מוצאים את האור

ספור על אמונה, תפלה ואהבת השם
גם בזמנים הכי קשים.

הַבְּרִיחָה לַמִּדְבָּר

דָּוִד הַמֶּלֶךְ נִרְדָּף עַל יְדֵי שָׂאוּל הַמֶּלֶךְ, שָׂרָצָה לִפְגוֹעַ בּוֹ.
דָּוִד נֶאֱלָץ לְבָרֵחַ עִם חֵילָיו הַנֶּאֱמָנִים לַמִּדְבָּר יְהוּדָה.
הֵם הִלְכוּ שְׁעוֹת רַבּוֹת, עֵיפִים וְחוֹשְׁשִׁים, אֶךְ סָמְכוּ עַל ה' וַתִּבְרָךְ.

מִסְתַּתְּרִים בְּתוֹךְ הַחֶשֶׁךְ

הֵם מֵצְאוּ מַחְסֵה בְּתוֹךְ
מַעְרָה עֲמוּקָה וְחֹשֶׁכָה
בְּהָרֵי יְהוּדָה.

הַחַיִּים שָׁם הָיוּ קָשִׁים מְאֹד.

הַנִּסְיוֹן הַקָּשֶׁה שֶׁל הַחִילִים:

אֵין אֹכֵל: לֹא הָיָה לָהֶם
הַרְבֵּה מִזֶּזֶן לֶאֱכֹל.

אֵין מְנוּחָה: לֹא הָיוּ מְטוֹת
נוֹחוֹת לִישֹׁן עָלֵיהֶן.

פַּחַד תְּמִידִי: סִכָּנָה שְׁחִילִי
שָׂאוּל יִמָּצְאוּ אוֹתָם.

הֵם יָכְלוּ לְהִתְלוֹנֵן, לְבָכוֹת וְלִכְעֹס...

הַהִפְתָּעָה הַגְּדוֹלָה שֶׁל דָּוִד

בְּמָקוֹם לְהִיּוֹת עָצוּב, דָּוִד עָשָׂה
מִשְׁהוּ מִפְתִּיא מְאוֹד.

הוּא לָקַח אֶת הַכִּנּוֹר שְׁלוֹ, הַיָּרִים
הַיָּרִים אֶת עֵינָיו לַשָּׁמַיִם הַמְּאִירִים,

וְהַתְחִיל לְנַגֵּן מִנְּגִינָה שֶׁל קִדְּשָׁה
קִדְּשָׁה וְשִׁמְחָה.

שִׁיר שֶׁל תּוֹדָה מִתּוֹךְ הַלֵּב
קוֹלוֹ שֶׁל דָּוִד הַדָּהִד בַּמַּעֲרָה:
טוֹב לְהַדוֹת לַה', וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ!
לְהַגִּיד בַּבִּקְרָה חֲסִדְךָ, וְאַמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת.
(סֵפֶר תְּהִלִּים, צ"ב)

תְּמִיּהַת הַחִילִים

רַבִּי, אָמַר אֶחָד הַחִילִים, עַל מָה אַתָּה מְשִׁיחַ אֶת
הַשֵּׁם? אֲנַחְנוּ יְשָׁנִים בְּמַעֲרָה קָרָה, רוֹדְפִים אַחֲרֵינוּ,
וְאֵין לָנוּ שׁוֹם דְּבָר!

דָּוִד חִיָּה וְעָנָה: חֲבֵרִי
הֵיכָרִים, אֲנִי מוֹדָה לַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּדִיוֹק
בְּגִלְלֵי הַמַּצָּב שֶׁלָּנוּ!

מִשְׁקָפִי הָאֲמוֹנָה: מָה חָסֵר לָנוּ לְעֵמֶת מָה יֵשׁ לָנוּ

הַמִּבְטָשׁ שֶׁל דָּוִד
(אֲמוֹנָה)

הַשֵּׁם נָתַן לָנוּ מְעָרָה
מִגּוֹנָנֶת כִּדִּי לְהִסְתִּיר אוֹתָנוּ!

הַשֵּׁם שׁוֹלַח לָנוּ אוֹכֵל כָּל
יוֹם, אֲנַחְנוּ חַיִּים.

הַשֵּׁם נוֹתֵן לָנוּ כּוֹחַ חֲדָשׁ
כָּל בֹּקֶר לְהַמְשִׁיךְ.

הַמִּבְטָשׁ שֶׁל הַחִילָּים
(יֵאוּשׁ)

אֲנַחְנוּ בּוֹרְחִים וּפְלִיטִים.

אֲנַחְנוּ רָעִבִים.

אֲנַחְנוּ עֵיפִים מְאֹד.

הַהֶסֶבֶר שֶׁל דָּוִד: רְאוּ הַשְּׂגָחָה פְּרִטִּית!

תַּחֲשְׁבוּ עַל הַיָּס, אָמַר דָּוִד.

הַמַּעֲרָה הַזֹּאת הִיא לֹא עֲנֵשׁ, הִיא מַתָּנָה! הִיא מִגֵּן שְׁהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בָּנָה בְּמִיֶּחֶד עֲבוּרָנוּ בְּטֹבָע,
הָיוּ יוֹחֵד בְּטֹבָע, כִּי שִׁשָּׁאוֹל לֹא יִמָּצָא אוֹתָנוּ. הַשֵּׁם אֶתָּנוּ בְּכָל רִגַע וְלֹא עוֹזֵב אוֹתָנוּ!

כֹּחַ יִשְׁרָאוֹת מִהַנְשִׁימִים

לְפַעֲמִים אֲנַחְנוּ רֵעִבִים, הַמְשִׁיךְ
דָּוֶד, אֲבָל תִּרְאוּ - אֲנַחְנוּ חַיִּים!

כָּל יוֹם אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים מִנְּשֵׁהוּ
לֶאֱכֹל בַּמִּדְבָּר. הַנֶּשֶׁם
הַנֶּשֶׁם יִתְבָּרֵךְ הוּא זֶה שֶׁנּוֹתֵן לָנוּ
אֶתֶּח בַּגּוֹף וְאֶת הַכּוֹחַ בַּנְּשָׁמָה
לְהַמְשִׁיךְ הַלָּאָה יַחַד.

לִרְאוֹת אֶת הַיָּפִי שֶׁל הַבְּרִיאָה

וְחוּץ מִזֶּה, חֵיךְ דָּוִד וְהַצְבִּיעַ לַפֶּתַח, תִּרְאוּ
אִיזָה עוֹלָם יָפֶה הַשֵּׁם בָּרָא עֲבוּרֵנוּ!

הַשְׁקִיעָה הַנִּפְלְאָה הַזֹּאת הִיא תִּזְכוּרַת יוֹמֵינוּ שֶׁמִּרְאֵה
לָנוּ אֶת אֱהָבַת הַשֵּׁם אֵלֵינוּ, אֲפִלּוּ מִתּוֹךְ הַמַּעֲרָה.

מִהֶפֶךְ בִּלְבָב: הָאוֹר גּוֹבֵר עַל הַחֹשֶׁךְ

הַחִילִים הִסְתַּכְּלוּ הַחוּצָה, רָאוּ אֶת הַשֶּׁמֶשׁ הַשׁוֹקֵעַת וְהֵבִינוּ אֶת דְּבַר יְדוּד.
הֵיאוּשׁ נֶעֱלַם, וּבִמְקוֹמוֹ הֵלֵב שְׁלָהֶם הַתְּמִלָּא בְּאַהֲבַת הַשֵּׁם וּבַהוֹדָיָה.
הֵם לָמְדוּ מִדּוּד אֵיךְ מִסְתַּכְּלִים עַל הַחַיִּים בְּעֵינַיִם מְלֵאוֹת בְּאַמוּנָה!

לילה של אמונה: מזמורי תהלים נולדים

באותו לילה, תחת כוכבי השמים, נוצרו קשרים עמוקים של תפלה.
רבים ממזמורי תהלים הכי יפים ומרגשים, שאנחנו קוראים עד היום בסדור,
נכתבו בתקופה הזו - תקופה שבה דוד הצליח לראות את יד השם בכל מקום.

דֶּרֶךְ חַיִּים שֶׁל מֶלֶךְ

מֵאֵז וּלְתָמִיד, זֶה הִיְתָה דֶּרֶכּוֹ שֶׁל דָּוִד.

גַּם שָׁנִים אַחֵר כֵּן, כַּאֲשֶׁר נִהְיָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְחֵי בְּאַרְמוֹן יָפֶה, הוּא שָׁמַר עַל אוֹתָהּ הַגִּישָׁה:
תָּמִיד, תָּמִיד לְהוֹדוֹת לַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל טוֹבָה - בֵּין אִם הִיא גְּדוֹלָה מְאֹד וּבֵין אִם הִיא קְטַנָּה.

הַלַּקַח שֶׁלָּנוּ: כָּל אֶחָד יָכוֹל לְהִיּוֹת כָּמוֹ דָּוִד

בְּכָל מִצְבָּ, אֲפֹלוּ כְּשֶׁקָּשָׁה לָנוּ אוֹ מִשְׁהוּ
מַעְצִיב אוֹתָנוּ פְּתָאוֹם -

**תָּמִיד יֵשׁ לָנוּ עַל מָה
לְהוֹדוֹת לַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ!**

למחשבה ודיון בכתה:

- אֵיךְ דָּוִד צָלַח אֶת הַחֲשָׁךְ בַּמַּעֲרָה?
- עַל מָה אֲנֶחָנוּ יְכוּלִים לְהוֹדוֹת לַשֵּׁם הַיּוֹם בַּחַיִּים הַפְּרָטִיִּים שֶׁלָּנוּ?